

ספרבי, דני

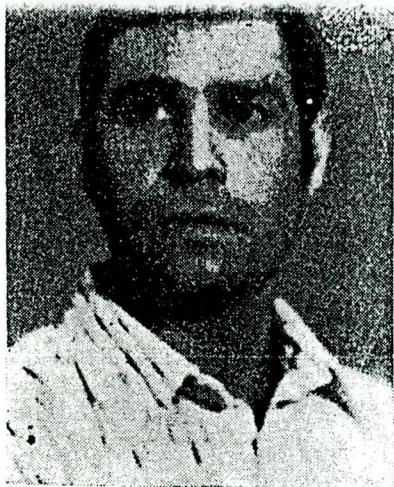

דני, בן אליהו ושמחה, נולד בשנת תש"ה (1945) בבגדד שבעירק ועלה ארצה עם משפחתו בשנת 1950. הוא למד בבית-הספר היסודי על-שם גורדון בירושלים, ולאחר שסיים את לימודיו נאלץ לצאת לעבודה כדי לסייע בכלכלת הבית. לכן לא המשיך ללמוד והחל לעבוד במלאכות שונות. דני היה איש חזק ובריא, אהב ספורט והרבה להתעמל בימק"א. גם בשאר ענפי הספורט עסק והיה אוהד נלהב של קבוצות כדורגל וכדורסל. מטבעו היה אדם חברותי וקל להתיידד, נוח לבריות, אדיב, ונעים-הליכות. הרבה חברים היו לו וכולם חיבבוהו מאוד והרבו להתארח בביתו. רבים נסתייעו בו בשעת הצורך, כיוון שידו הייתה פתוחה, אוזנו קשובה ובפיו נמצאה תמיד מלת עידוד. הוא היה אדם ישר דובר אמת ובעל מצפון. להוריו היה בן נאמן ומסור מאין כמוהו, כיבד אותם ודאג לשלומם ולרווחתם.

דני גויס לצה"ל במחצית פברואר 1962 והוצב לחיל-הרגלים. ביחידתו הכירוהו כחייל נאמן, אחראי ומסור לתפקידו. כל חבריו וכל מפקדיו אהבו אותו והוא שימש דוגמה להתנהגות צבאית יפה, לכושר סבילות ולאופי נוח. לאחר ששוחרר מהשירות הסדיר הוצב ביחידת מילואים ועמה השתתף במלחמה בשנת 1967 והוענק לו "אות מלחמת ששת הימים". לאחר ששוחרר מן השירות עבד בבנק ישראל בירושלים, עד יומו האחרון. במלחמת יום הכיפורים לחם דני בסיני, בקרבות הבלימה נגד המצרים. ביום י"ג בתשרי תשל"ד (9.10.1973) נפגע ונהרג במעוז "חזיון" שעל שפת תעלת סואץ, בעת שנלחם בגבורה במצרים שתקפו את המוצב, כשהוא זורק רימונים על חיילי האויב. תחילה נחשב כנעדר, אחר-כך הוכרז חלל שמקום קבורתו לא נודע. לימים זוהתה גופתו והוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בהר-הרצל, בירושלים. השאיר אחריו הורים, חמישה אחים וחמש אחיות. לאחר נופלו הועלה לדרגת סמל.

במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקדו: "דני נמנה עם שורות גדודנו, לחם בגבורה רבה ונפל בהגינו על חבריו ועל ביתו אשר בעורף. בתקופת שירותו עמנו בגדוד, נתגלה לנו בתכונותיו הנאצלות – אדם ולוחם למופת. אנו, מפקדי היחידה וחייליה, כואבים יחד עמכם. דמותו תישאר תמיד עמנו". הכיפורים. בעצומה של התענית נקרא אילן לשירות. מיד חש והצטרף לחבריו ביחידת שריון שנשלחה לחזית הדרום ובקרבות הבלימה בסיני לחם כמפקד מחלקת טנקים. ביום י"ג בתשרי תשל"ד (9.10.1973) נפגע אילן ונהרג במהלך קרב עקוב מדם באזור מעבר הגידי. על רגעיו האחרונים סיפר אחד מרעיו: "יצאנו לתפוס עמדות-אש. לפתע קפץ אילן לתא הטנק, וחיוך על שפתיו. קדימה! התחלנו לירות ומישהו אמר: 'זהירות! טיל קרב!' אילן הספיק לומר לנהג לנסוע לאחור. אז נשמעה התפוצצות אדירה. כשחילצנו את נפגעי הטנק הבחנתי באילן. שלוה הייתה נסוכה על פניו. לא נשקף בהן הצער, גם לא כאב, רק שקט, שקט עד אין-קץ". הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין הצבאי בהר-הרצל, בירושלים. השאיר אחריו אישה, הורים ואחות.

במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקד הגדוד שלו: "בנכם, הוא חברנו, עמד יחד אתנו בקרב, וחסם בגופו את פריצת שריון האויב". חבריו של אילן בטכניון הוציאו לאור חוברת לזכר הנופלים, שכלולים בה דברים על דמותו ודרכו של אילן ז"ל.

סמל

ספרבי דני ז"ל

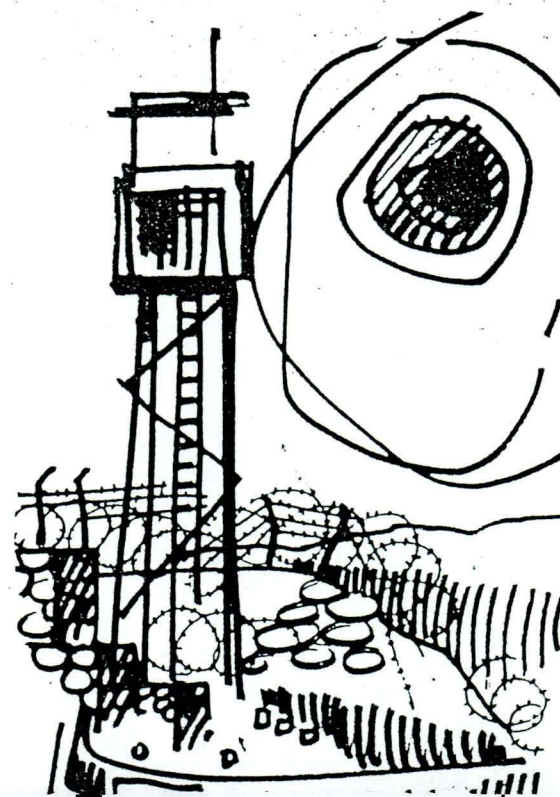
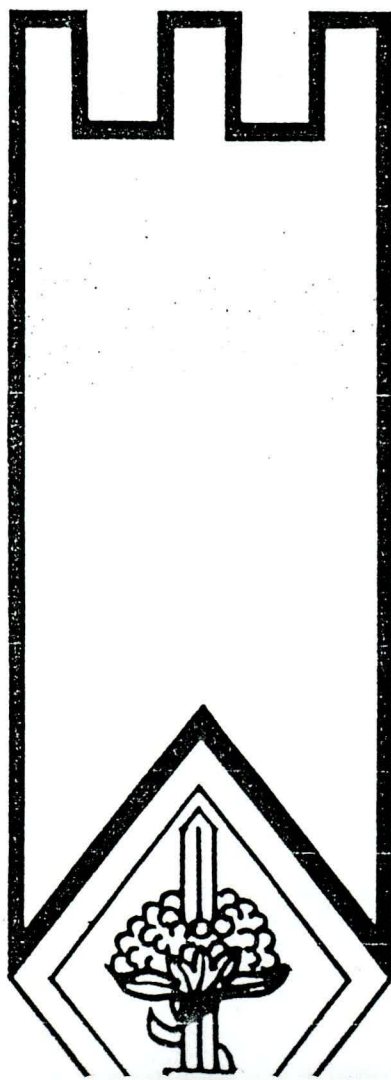
בן אליהו ושמחה

נולד בעירק, 1944

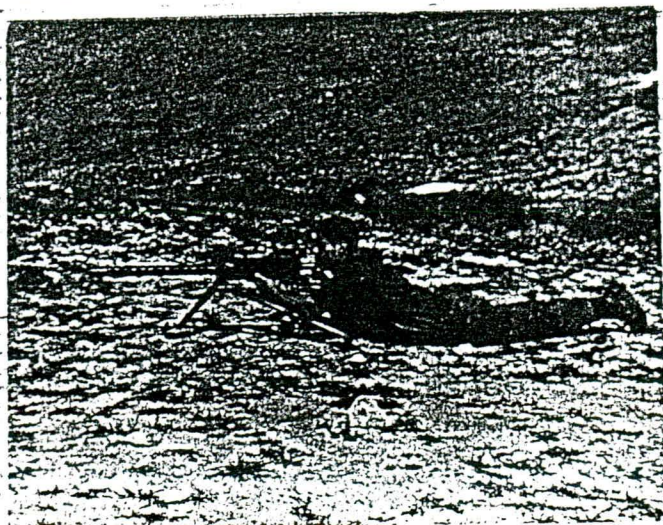
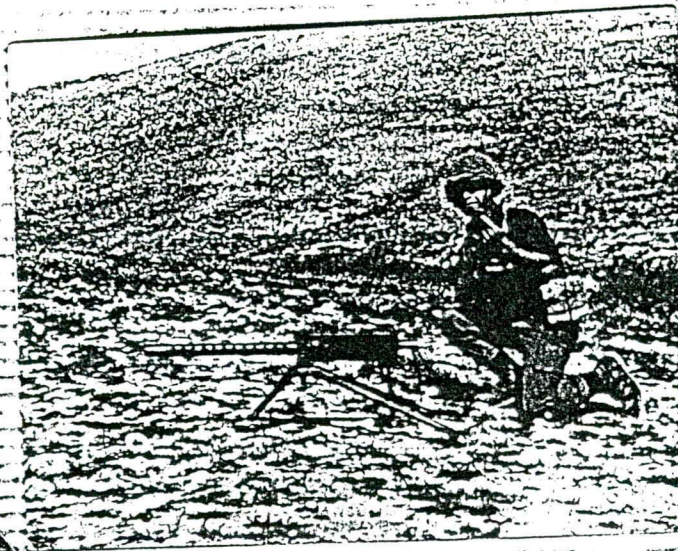
עלה לישראל בשנת 1950

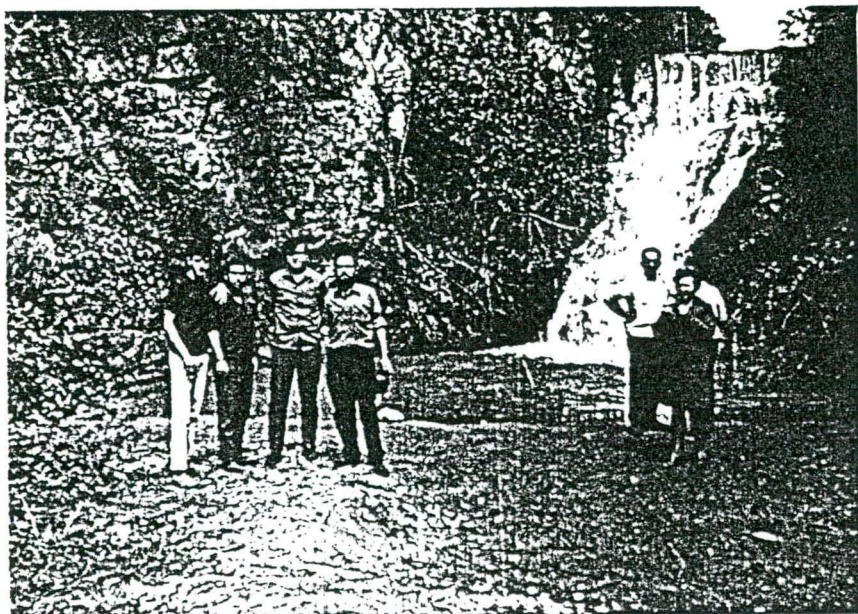
נפל במעוז חזיון

ליד תעלת-סואץ

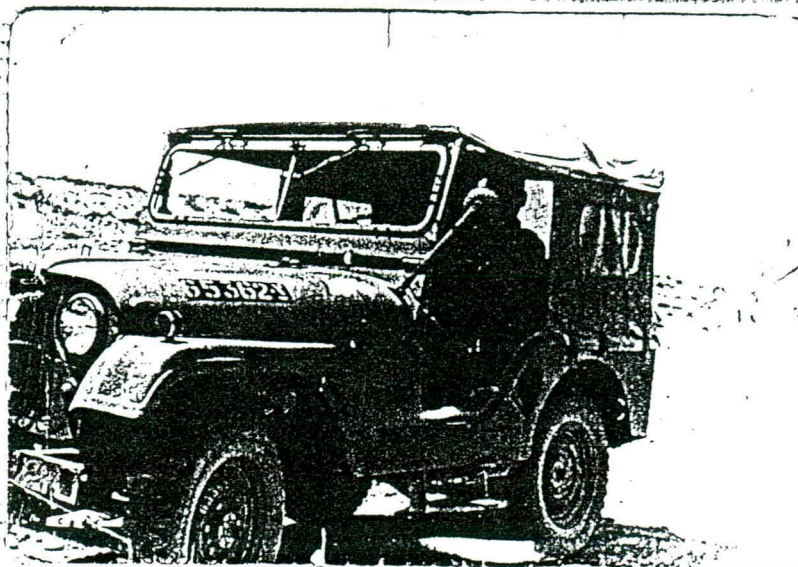
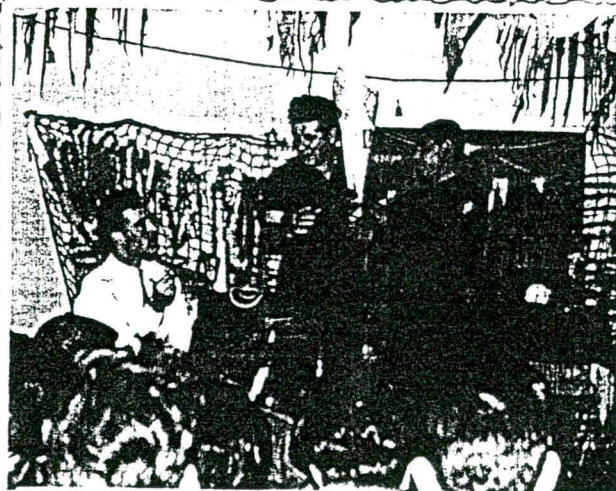

מסמך התאונת של חסר דני

[illegible][illegible]

תעודת גמר

מספר 63

התלמיד 33' 30' ספרי

גמר _____ את חוק הלימודים במוסד בשנת תשכ"ז

ועפ"י החלטת המועצה הפדגוגית מיום 25.6.61

ניתנת לו _____ תעודת גמר זו.

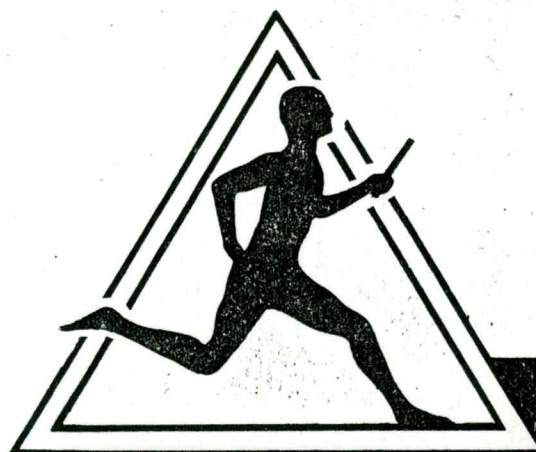

המחנך:
מורי
ביתה ח':

יום 56 לחודש תמוז תשכ"א

1961 11 30

משרד החינוך והתרבות
המחלקה להכשרה גופנית

תעודת

"אזת-הספורט"

ספיריט צ'ן

תלמיד(ת) ביה"ס גמלון כתר ו'

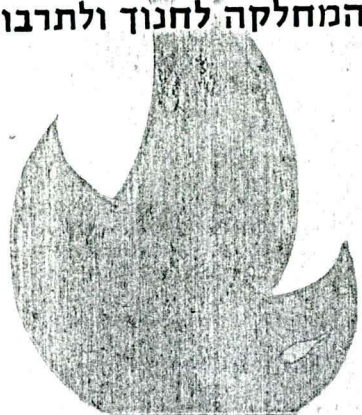
עמד(ה) במבחני אות הספורט

וזכאי(ת) לענוד סמל בירגס - אצט"ן

תל-אביב בסוף שנת

עיריית ירושלים
המחלקה לחנוך ולתרבות

תעודת השתתפות

במרוץ לפידים חנוכה תש"ד

ל יס"ו בן י"ב

א"כ ש"ס ואלון
י"ב

התוצאות

מס'	המטרה	המקצוע	החישן
1	מבחן המהירות	ריצת 60 מטר	<u>28</u>
2	מבחן הזריזות	קפיצה לרוחק קפיצה לגובה	<u>125</u>
3	מבחן הכוח	זריקת: כדור הוקי כדור תלי כדור ברזל כדור רגל	<u>61</u>
4	מבחן ההתעמלות	תרגיל זריזות תרגיל הגבהה	<u>4</u> <u>4</u>
5	הערכה בחינוך הגופני	הציון	<u>4</u>

ב ה צ ט י נ ו ת !

חתימת המורה

כ.י.

106-ט

משרד הפנים

מדינת ישראל

תעודת פטירה

שם המשפחה		ספר		השם הפרטי	
ספר		13		4291619	
שם הפרטי של האב		מספר הזהות		13	
תאריך הלידה הגריגוריאני		שנה		חודש	
1944		1		1	
המין		המצב האישי		הלאום	
זכר		נשוי		ישראל	
תאריך הפטירה הגריגוריאני		שנה		חודש	
1973		10		9	
תאריך הפטירה העברי		יום		חודש	
10		תשרי		תשנ"ג	
שם הישוב		שם בית החולים		שם הישוב	
3		3		3	
סיבת הפטירה		מחלת ים			
הנני מאשר כי הפטירה נרשמה בפנקס הפטירות לשנת 1973/74					
והתעודה ניתנה בהתאם לסעיף 30 (ב) לחוק מרשם האוכלוסין, תשכ"ה 1965					
הוצאה במשרד הפנים ב					
בתאריך - ה' כסלו תשל"ג 9. 11. 75					
חתימת פקיד רישום פטירות					
א. גרוסברג					

צבא הגנה לישראל
ד.3. סג"ר

ט בלשט השלי"ב
1.2.74

לכל
מלפנת ספרה'
אמצ"ב 1/12
יחל"מ.

מלפנת 'קרד',
קבלו נא את השמגפונטו הכנף על
נפילת יקיריכם בני ז"ל, במלחמת יום הכיפורים.
בני, נמנע על שולחנתו, לחם בגבורה רבה, במעוז
"חזיון" שעל שפת תעלת סואץ, ונפל בפלינו על חבריו
ועל ביתו אשר בצורה.

בתקופת שירותו עמנו בארץ, מצאנו
בו תבונות של אדם ואומם עמוסת. אנו מפקדי
היחידה וחיליה באדים יחד עמכם; בעזרת השם
תמיד עמנו.

יהי לברך ברוך.
אתכם באהבה רבה,

אמיר ראובני, סא"ל
מפקד פלוגה

שר הבטחון

גברת שמחה ומר אליהו ספרבי היקרים ,

הרשו נא לי להשתתף בכל לב באבלכם בהילקח מכם

דני ז"ל.

רב-טוראי דני ספרבי ז"ל נחן את חייו למען מולדתו.

הוא נפל בחזית הדרום במלחמת יום הכפורים ביום יג' בחשרי
תשל"ד (9.10.73).

דני ז"ל שירת בחיל הרגלים. הוא היה חייל מסור

וחבר נאמן. דני היה אהוד על הכל.

זכרו של רב-טוראי דני ספרבי ז"ל הינו קודש ונצחנו

בלבנו בגאון.

יהא זכרו ברוך.

ב י ק ר ,

משה דיין - רב-אלוף (מיל')

שר הבטחון

בטבת תשל"ד
בינואר 1974

אני כותב ב-7 לדצמבר חודשייך אחרי המלחמה.

מצד שני של הבונקר גרו יששכר בן-דניאל ודני ספרבי. אני חמיד אזכור אותם
בבחורים טובים (כיהודים טובים) הם היו בחורים שנראו ברחוב שאומרים שלום
ובבית-הכנסת נראו בשבת. את דני כפי שאני זוכר אותו היה בחור נחמד, שקט,
חמיד אדיב ומוכן לעזור בכל רגע שנדרש ממנו. הוא נלחם עד הרגעים האחרונים
שלו ונפל בבונקר.

מצאתי ליד אחת התצפיות את דני מתכופף במקומו ומצביע על חברו שנפצע בראשו
ואומר: הוא קיבל כדור בראש, דם זרם מאוזניו של עזרן. מדדתי את הדופק
אבל זה לא היה כבר. הסתכלתי על דני ומאוד רחמתי עליו היה לו מבט של מוות
(לא ברור בעיתון) או בגלל שהוא ראה את הפצוע(חברו שמח) או בגלל שהוא פחד.

באותו קרב נגד הבונקר הרפואי שהיו בחוכו מפקד המוצב רמי שנפצע קשה,
ד"ר אבי-אורי, דני ויששכר בן-דניאל. המצרים זרקו רמון עשן לתוך הבונקר,
באותם הרגעים רמי אומר: יששכר תהרוג אותי ויששכר ענה בשלילה. ד"ר אבי-אורי
ויששכר בן-דניאל יצאו החוצה ונלקחו לשבי וכך עלה גורלם של רמי ודני שנחנקו
בתוך הבונקר.

=====